Ἀρχίζουν νὰ κατεβαίνουν ἀπὸ μιὰ ἀπότομη πλαγιά.

Μὲ χίλιες προφυλάξεις πατοῦν στὶς προεξοχὲς τῶν βράχων. Ἀπὸ κάτω τους χάσκει ἡ ἄβυσσος.

— Πρόσεχε, κύριε Μπαρνό! λέει ὁ Ὕβ. Τὰ μάτια σου δεκατέσσερα. Ἕνα στραβοπάτημα καὶ χάθηκες γιὰ πάντα. Ὁ Θεὸς νὰ.... μὴν τὸ δώσῃ....

— Ἄκουσε, Ὕβ. Μὴ μιλᾶς μ' αὐτὸν τὸν τρόπο. Μοῦ ὑποβάλλεις τὸν τρόμο κι' ἀρχίζω νὰ χάνω τὴν ψυχραιμία μου.

— Ἀλήθεια, συνεχίζει ὁ Καρδὲκ. Ξέχασα νὰ σὲ ρωτήσω ἂν.... ἔκαμες τὴ διαθήκη σου.

— Ἄφησε τ' ἀστεῖα, Ὕβ. Σοῦ λέω μ' ἔπιασε φόβος.

Ὁ Ὕβ Καρδὲκ ἀφίνει ἕνα σαρδόνιο καγχασμό:

— Χά, χά, χά!... Σᾶς ἔπιασε ὁ φόβος; Θὰ θυμηθήκατε ἴσως τὶς ἀγάπες σας. Ἀλήθεια, γιὰ σκεφθεῖτε. ἂν πεθαίνατε, τί θ' ἀπογίνοταν κάποια ὡραία Μαρία Ἰωάννα;

Μὲ τὰ λόγια αὐτά, πραγματικὴ τρομάρα πιάνει τὸ νέο ζωγράφο. Κρύος ἱδρῶτας βρέχει τὸ πρόσωπό του, θολώνουν τὰ μάτια του κ' ἕνα ρίγος φριχτὸ τὸν παραλύει σύγκορμο. Τὸ τρεμουλιάρικο πόδι του γλυστράει ξάφνου. Βρίσκεται κρεμασμένος στὸ κενό, βασταγμένος μὲ τὰ χέρια του μόνο ἀπ' τὴν προεξοχὴ ἑνὸς βράχου.

— Βοήθεια! Βοήθεια!... φωνάζει, ἔξαλλος ἀπ' τὴ φρίκη τοῦ χάους ποὺ τὸ νοιώθει κάτω ἀπ' τὰ πόδια του. Χάνομαι!...

— Μάλιστα, φωνάζει μ' ἕνα σκληρὸ μορφασμὸ ὁ Ὕβ Καρδὲκ. Εἶστε στὰ σίγουρα χαμένος καὶ μὴ σᾶς περνάει ἡ ἰδέα, ὅτι θὰ σᾶς σώσω ἐγώ.

— Ὕβ Καρδὲκ, γιὰ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ! παρακαλεῖ ὁ ἀπελπισμένος ζωγράφος.

— Μὰ δὲν θέλετε νὰ πᾶτε ν' ἀνταμώσετε τὴν ὡραία σας Μαρία; λέει μὲ τὸ ἴδιο σκληρὸ καὶ καταχθόνιο χαμόγελο ὁ Ὕβ.

— Εἶσαι λοιπὸν ἕνας ἐγκληματίας;

— Ὄχι. Αὐτὸ εἶνε ἡ τιμωρία σας. Τὸν καιρὸ ποὺ μοῦ κλέψατε τὴ γυναῖκα μου, μοῦ πήρατε τὴ χαρὰ καὶ τὴ ζωή μου. Μὲ τὴ σειρά μου, σᾶς παίρνω κ' ἐγὼ τώρα τὴ δική σας ζωή. Εἴμαστε ἴσα κ' ἴσα, νομίζω.

— Ἔλεος, Ὕβ Καρδὲκ, ἔλεος! Τὰ χέρια μου κόπηκαν... ξεκολλοῦν. Σοῦ τάζω ὅλη μου τὴν περιουσία.... Σῶσε με!

— Ποτέ!...

— Βοήθεια!... Βοήθεια!... φωνάζει ἀπελπισμένος ὁ νέος ζωγράφος.

— Τοῦ κάκου. Ξελαρυγγίζεσαι. Εἴμαστε μόνοι. Δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος γιὰ νὰ σὲ σώσῃ.

— Ἔλεος, ἔλεος!...

Τὸ ξαφνικὸ κῦμα τῆς τρέλλας πλημμυρίζει τώρα τὸν ἐγκέφαλο τοῦ Ὕβ Καρδὲκ. Τὸ πρόσωπό του παίρνει μιὰ ἀπαίσια ἔκφραση λυσσασμένης ὀργῆς. Μὲ μιὰ δυνατὴ κλωτσιὰ σπρώχνει τὸν κρεμασμένο στὸ κενὸ πρὸς τὸ χάος...

Μιὰ σπαρακτικὴ κραυγὴ φρίκης ἀκούγεται κι' ἕνα σῶμα κατρακυλάει βαρὺ στὴν ἄβυσσο...

Ὕστερα, ἕνα πάφλασμα ἀντηχεῖ κάτω στὴ θάλασσα κι' ἕνα γέλιο ποὺ ξεσπάει σὰν οὐρλιασμὰ κολασμένων, σὰν ἰαχὴ Σατανάδων. Ἕνα γέλιο ἀπέφαντο, ποὺ θρυμματίζεται σὲ χίλιες ἀντηχήσεις γύρω στοὺς σκληροὺς βράχους.

Ὁ Ὕβ Καρδὲκ εἶχε τρελλαθεῖ!...

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΡΕΚΛΑΜΕΣ

Οἱ Ἀμερικανοὶ ἔμποροι, προκειμένου νὰ διαφημίσουν τὰ εἴδη τους, δὲν σταματοῦν μπρὸς σὲ καμμιὰ ὑπερβολή, ὅσο ἐξωφρενικὴ κι' ἂν εἶνε.

Ἰδοὺ μερικὲς τέτοιες ρεκλάμες, παρμένες ἀπὸ τὶς ἀμερικανικὲς ἐφημερίδες. Ἀπολαύσατέ τες:

Ρεκλάμα τονωτικοῦ: Ἂν παίρνετε κάθε μέρα ἀπὸ μιὰ κουταλιὰ τοῦ τονωτικοῦ μας, σὲ λίγον καιρὸ μπορεῖτε νὰ μετακινήσετε μὲ τὸ μικρό σας δάχτυλο ἕνα ὁλόκληρο πιάνο. Ἂν παίρνετε δυὸ κουταλιές, θὰ μπορῆτε νὰ λυγίζετε εὐκολώτατα ἕνα σιδερένιο λοστό. Μὲ τρεῖς κουταλιές, ἀποκτᾶτε τέτοια δύναμι, ὥστε θὰ μπορῆτε νὰ διαρρήξετε τὸ χρηματοκιβώτιο τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Μὲ τέσσαρες κουταλιές, τέλος, θὰ εἶσθε σὲ θέσι νὰ σταματᾶτε μὲ τὸ ἕνα σας χέρι τὸ «Ἔξπρες» ἐν κινήσει!

Ρεκλάμα παντοπώλου: Τὸ ξύδι μου εἶνε πιὸ ξυνὸ κι' ἀπ' τὰ μοῦτρα τῆς πιὸ κακῆς πεθερᾶς.

Ρεκλάμα ἐμπόρου νεωτερισμῶν: Ἐλᾶτε στὸ κατάστημά μας! Οἱ ὑπάλληλοί μας θὰ σᾶς δεχτοῦν μὲ τόση γλυκύτητα, μὲ ὅση δέχονται τοὺς γαμπροὺς ὅσοι πατέρες θέλουν νὰ παντρέψουν τὶς κόρες τους χωρὶς προῖκα. Ἐλᾶτε! Θὰ σᾶς δεχτοῦμε ὅπως δέχετε κανεὶς τὶς ἀχτίνες τοῦ ἡλίου ἔπειτ' ἀπὸ μιὰ ραγδαία βροχή.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

— Ὁ ἔρωτας εἶν' ἕνα πρᾶγμα ποὺ δὲν βρίσκεται στὴν ἀγορά.

— Ὁ ἔρωτας κυβερνάει χωρὶς νόμους.

— Γιὰ ν' ἀγοράσῃς ἔρωτα, πρέπει νὰ τὸν πληρώσῃς μ' ἔρωτα.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΞΕΝΟ ΤΥΠΟ

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Μιὰ πρωτότυπη καμπάνια. Πόσον καιρὸ σπαταλάει ἡ γυναῖκα μπρὸς στὸν καθρέφτη της. Τί ἀπαντᾶ ἡ νεότης, τὸ γῆρας, ὁ λαός, ἡ ἀριστοκρατία, ἡ καλλιτεχνία. Χιλιάδων ὡρῶν καθρέφτισμα! Γιατὶ κρεμάστηκε ὁ Τζιάκομο Μικκέτι. Πέντε χρόνια πλάϊ στὸ νεκρὸ πατέρα του, κτλ. κτλ.

Ἕνα Εὐρωπαϊκὸ περιοδικὸ ἔκαμε πρὸ καιροῦ μιὰ ἀρκετὰ περίεργη καμπάνια. Ἐζήτησε δηλαδὴ ἀπὸ τὶς ἀναγνώστριές του, κάθε ἡλικίας, νὰ τοῦ ἀπαντήσουν πόσον καιρό, πάνω—κάτω, ἔχει διαθέσει κάθε μιὰ τους μπροστὰ στὸν καθρέφτη. Θὰ σᾶς ἀναφέρουμε ἐδῶ μερικὲς ἀπ' τὶς σχετικὲς ἀπαντήσεις ποὺ ἐστάλησαν στὸ περιοδικό.

Μιὰ κυρία, ἀστικῆς τάξεως καὶ ἡλικίας 70 ἐτῶν, ἐδήλωσε, ὅτι διέθεσε σ' ὅλη τὴ ζωή της 6.000 ὧρες ἢ 250 ἡμέρες μπροστὰ στὸν καθρέφτη της! Κατανέμει δὲ τὸ χρονικὸ αὐτὸ διάστημα ὡς ἑξῆς: Ἀπὸ ἡλικίας 7—10 ἐτῶν καθρεφταζόταν ἑπτὰ λεπτὰ τῆς ὥρας κάθε ἡμέρα. Ἀπὸ ἡλικίας 10—15 ἐτῶν καθρεφτιζόταν ἕνα τέταρτο. Ἀπὸ 15—20 ἐτῶν καθρεφταζόταν 22 λεπτὰ τῆς ὥρας κάθε ἡμέρα. Καὶ ἀπὸ ἡλικίας 20—70 ἐτῶν, μισὴ ὥρα ἡμερησίως.

Ἡ γυναῖκα ἑνὸς τραπεζίτου, νέα καὶ ὡραία κυρία, ἡλικίας 35 χρόνων, ἀπάντησε ὅτι εἶχε διαθέσει μπροστὰ στὸν καθρέφτη 17.500 ὧρες, δηλαδὴ δυὸ χρόνια περίπου.

Μιὰ ἠθοποιός, τέλος, ἡλικίας 30 ἐτῶν, ἀπάντησε, ὅτι εἶχε διαθέσει μπρὸς στὸν καθρέφτη της 26.280 ὧρες πάνω—κάτω, δηλαδὴ περὶ τὰ τρία χρόνια!...

* * *

Τὴν περασμένη βδομάδα, σὲ μιὰ συνοικία τοῦ Τραστέβερε τῆς Ρώμης, βρέθηκε κρεμασμένος μέσ' στὸ ὑπόγειο δωμάτιό του ὁ Τζιάκομο Μικκέτι, ἕνας νέος ὥς εἰκοσιπέντε χρόνων. Σὲ μιὰ ἐπιστολὴ ποὺ ἄφησε, ἀπευθυνομένη στὴν ἀστυνομία, ὁ Μικκέτι ἐξηγεῖ, ὅτι ἀποφάσισε ν' αὐτοκτονήσῃ γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὴ σύλληψή του καὶ τὴν ποινική του δίωξι γιὰ τὸ ἔγκλημα ποὺ εἶχε διαπράξει.

Τί νομίζετε δὲ πὼς εἶχε κάμει;

Ἐπὰ πέντε ὁλόκληρα χρόνια, ὁ ἀθεόφοβος αὐτὸς Μικκέτι ζοῦσε... πλάϊ στὸ πτῶμα τοῦ πατέρα του! Κι' αὐτό, γιατὶ ὁ πατέρας του ἔπαιρνε μιὰ σύνταξι ταχυδρομικοῦ ὑπαλλήλου 1.400 λιρετῶν καὶ μετὰ τὸ θάνατό του, ὁ Τζιάκομο σκέφτηκε πὼς δὲν ἔπρεπε νὰ τὴν χάσῃ. Προσκάλεσε λοιπὸν ἕνα γιατρό, βαλσάμωσε τὸν πεθαμένο πατέρα του κι' ὕστερα τὸν ξάπλωσε πάνω στὸ κρεββάτι του. Συγχρόνως διέδωσε στοὺς γνωστούς των, ὅτι ὁ πατέρας του ἦταν ἄρρωστος καὶ κρεββατωμένος συνεπῶς γιὰ καλά.

Μιὰ ἡμέρα ὅμως ποὺ ἔλειπε ἀπ' τὸ δωμάτιό του, πῆγε νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ μιὰ θεία του, ἀδελφὴ τοῦ πατέρα του, νεοφερμένη ἀπ' τὸ Παλέρμο. Ὁ Τζιάκομο εἶχε ἀφήσει ἀρρωμένος ξεκλείδωτη τὴν πόρτα κι' ἔτσι ἡ θεία του μπῆκε ἀνενόχλητη μέσ' στὸ δωμάτιο, ὅπου βρῆκε τὴ... μούμια τοῦ ἀδελφοῦ της.

Ὅταν σὲ λίγο ξαναγύρισε ὁ Τζιάκομο καὶ βρῆκε τὴ θεία του νὰ κλαίῃ καὶ νὰ ὀδύρεται γιὰ τὸ θάνατο τοῦ ἀδελφοῦ της, τῆς ἀποκάλυψε ὅλη τὴ θλιβερὴ κωμωδία ποὺ εἶχε παίξει ὥς τότε. Ἀκούγοντας τὴν ἀποκάλυψή του, ἡ θεία του ἔγινε ἔξω φρενῶν κι' ἔτρεξε ἀμέσως νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν ἀστυνομία.

Ἐντωμεταξύ, ὁ Τζιάκομο βρῆκε τὴν εὐκαιρία καὶ κρεμάστηκε!...

* * *

Ὁ φημισμένος Βερολινέζος ἠθοποιὸς Φράνς Βέντερ ἐόρτασε πρὸ ἡμερῶν τὴν 25ετηρίδα του. Ἐπὰ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ, ἔδωκε μιὰ εὐεργετικὴ παράστασι, κατὰ τὴν ὁποία ἀπεθεώθη κυριολεκτικῶς ἀπ' τοὺς θαυμαστάς του. Ἐβγῆκε τότε στὸ παλκοσένικο κ' ἐξεφώνησε τὸν ἑξῆς λόγο:

«— Εἶνε ἀλήθεια, κυρίαι καὶ κύριοι, ὅτι ἀνέβηκα στὴ σκηνὴ πρὸ 25 χρόνων. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἔπαιξα 6.500 φορὲς καὶ ἔκαμα 2.318 ἐρωτικὲς ἐξομολογήσεις.

» 1.925 κοπέλλες καὶ 980 χῆρες μοῦ ἔμειναν πιστές. 1.543 φορὲς ὡρκίστηκα συζυγικὴ πίστι καὶ 775 φορὲς παρεβίασα τὸν ὅρκο μου αὐτό.

» 3.250 φορὲς ἡ οἰκογενειακή μου ζωὴ κατεστράφη ἐξ αἰτίας διχονοιῶν. Ἔλαβα προῖκες ἀξίας 6.900.000 φράγκων, 2.500.000 γκοῦλντερ καὶ 3.895.000 μάρκων.

» Μιὰ φορὰ ὅμως μόνον παντρεύτηκα ἀπὸ ἀγάπη, ὅπως μπορεῖ νὰ σᾶς βεβαιώσῃ ἡ γυναῖκα μου.

» Ἔπεσα 170 φορὲς σὲ χέρια κλεπτῶν καὶ ληστῶν.

» Καὶ ἀπέκτησα 2.480 πεθερές!...».

Θὰ καταλαβαίνετε, βέβαια, ὅτι οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ ἀντιπροσωπεύουν τοὺς διαφόρους ρόλους ποὺ ἔπαιξε κατὰ τὸ διάστημα τῆς καλλιτεχνικῆς του καρριέρας ὁ ἠθοποιὸς Βέντερ.